

การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส
ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1
วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์

DEVELOPING PRACTICAL SKILLS IN WAI KHRU CHATRI
SONG THROUGH DAVIES' INSTRUCTIONAL MODEL
COMBINED WITH THE STAD TECHNIQUE FOR FIRST-YEAR
UNDERGRADUATE STUDENTS AT KALASIN COLLEGE OF
DRAMATIC ARTS

ปริญวัฒน์ ธนธันท์ธรรณ*
PARINYAWAT THANATHANANTHORN

(Received: June 25, 2023; Revised: October 9, 2023; Accepted: June 12, 2025)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD เพลงไหว้ครูชาตรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาโดยใช้รูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมาย เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 กลุ่มวิชานาฏศิลป์ไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การหาประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี พบว่า มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.40/84.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 75/75 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ

* สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Department of Drama Education, Kalasin College of Dramatic Arts, Bunditpatanasilpa Institute of Fine Arts

3) ความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้พบว่า ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$; S.D. = 0.53)

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะปฏิบัติ รูปแบบการสอนของเดวีร์ เทคนิค STAD เพลงไหว้ครูชาตรี

Abstract

This article aims to achieve the following objectives: 1) assess the effectiveness of using Davies' Instructional Model combined with the STAD technique in teaching the Wai Khru Chatri Song, based on the 75/75 criteria; 2) compare students' academic achievement after the experiment using Davies' Instructional Model with the STAD technique; and 3) examine student satisfaction with learning Wai Khru Chatri songs using Davies' Instructional Model with the STAD technique. The target group comprised 25 first-year undergraduate students in the Thai dance group during the first semester of the academic year 2023, selected purposively. Research tools included: 1) a lesson plan; 2) a practical skills assessment involving singing and dancing; 3) an academic achievement test; and 4) a satisfaction assessment of learning management. Data were analyzed using basic statistics (mean and standard deviation).

The research results indicate that: 1) assess the effectiveness of Developing Practical skill in Wai Khru Chatri Song–using Davies' Instructional Model with STAD techniques for first-year undergraduate students at the Kalasin College of Dramatic Arts, achieved an efficiency (E1/E2) of 83.40/84.20, meeting the set efficiency criteria of 75/75. 2) The comparison of students' academic achievement before and after the lesson revealed that the post-test average scores were higher than the pre-test scores. 3) Student satisfaction with the instructional management showed that the overall

satisfaction with the learning activities was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.65; S.D. = 0.53).

Keywords: Learning and Practice Development, Davies Instructional Model, Student Teams Achievement Divisions, Wai Khru Chatri Song

บทนำ

การศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รุนแรง พลิกผัน และคาดไม่ถึง คนยุคใหม่จึงจำเป็นต้องมีทักษะที่สูงในการเรียนรู้ควบคู่การปรับตัว การปรับปรุงระบบการศึกษาและการพัฒนาทักษะมีส่วนสำคัญที่จะทำให้ไทยบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี รวมทั้งจะช่วยเพิ่มศักยภาพ โอกาส และความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจภายในประเทศ ทักษะที่จำเป็นที่มีทักษะคือปัจจัยสำคัญของความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต ดังนั้น คุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนสมรรถนะและทักษะของผู้สำเร็จการศึกษา จึงเป็นกุญแจสำคัญที่จะตอบโจทย์ดังกล่าว ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากทุกฝ่ายมองเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนมากขึ้น (อมรรัตน์ เตชะนอก, 2563 น.3-4) ต้องสามารถคิดแก้ปัญหา คิดวิเคราะห์ สื่อสารได้ และตระหนักรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทั่วโลก รวมทั้งมีความสามารถทางเทคนิค โดยต้องกำหนดให้ผู้เรียนมีทักษะและความสามารถที่ทำให้สามารถคิดสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง มีทักษะด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และทักษะในตัวเองบุคคล ซึ่งทักษะเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการทำงานและเป็นพลเมืองที่มีชีวิตอยู่ในศตวรรษที่ 21 (สุทธิวรรณ ตันตรจนาวงศ์, 2560 น. 2843) การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะนั้นต้องให้ความสำคัญกับทั้งระบบ โดยการบูรณาการมาตรฐานการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล หลักสูตรการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และการพัฒนาครูผู้สอน เพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่จำเป็นและการพัฒนาผู้เรียนที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่พึงประสงค์ (สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, 2561) ซึ่งนอกจากนี้ โทนี วากเนอร์ (Tony Wagner, อ้างถึงใน นิกุล เปี่ยมมาลย์, 2560. น.1-2) ได้กล่าวถึง การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การนำความรู้และทักษะนำไปใช้ในชีวิตอย่างมีความสุข และประกอบอาชีพอย่างสร้างสรรค์ เฉพาะความรู้อย่างเดียวนั้นไม่สามารถทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และประกอบอาชีพอย่างสร้างสรรค์ เนื่องจากความรู้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเยาวชนต้องได้รับกระบวนการเตรียมความพร้อม เพื่อการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง เพื่อให้ทักษะในการประกอบอาชีพ ทักษะในการดำเนินชีวิต และเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ

ดังนั้นในการจัดการศึกษา จึงจำเป็นต้องสอดคล้องกับความต้องการ ความถนัด ควบคู่กับพัฒนาการของผู้เรียนซึ่งจะเน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การเผชิญกับสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อแก้ปัญหา การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาในประเทศไทย จะเป็นในลักษณะที่ครูเป็นศูนย์ยึดครองอำนาจในการเรียนรู้ของผู้เรียนมาเป็นเวลานาน เป็นเหตุให้เกิดความจำเป็นอย่างที่จะต้องมีการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้กันขึ้น โดยการจัดการเรียนการสอนให้ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (ทิสนา แคมมณี, 2552 น.113) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นตัวตั้ง โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผู้เรียนและประโยชน์สูงสุดที่ผู้เรียนควรจะได้รับ และมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและได้ใช้กระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ อันจะนำผู้เรียนไปสู่การเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง

ในการจัดการเรียนการสอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (4 ปี) จึงต้องตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 โดยสร้างความรู้รอบรู้ทางศาสตร์นาฏศิลป์อย่างลุ่มลึก พัฒนาความคิดสร้างสรรค์สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความใฝ่รู้และเรียนรู้ในทักษะที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการอ่าน การเขียน การพูดโต้ตอบ การฟังและจับประเด็น และมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และจากการปฏิบัติเพื่อให้ได้รับประสบการณ์ตรง เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาจะได้คิดเป็นแก้ปัญหาได้ สามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างเหมาะสม มีทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ทั้งมีความริเริ่มในการสร้างนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจได้ (สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, 2562 น.7) ในรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ 1 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ที่มา รูปแบบ องค์ประกอบ โครงสร้างชุดการแสดง และมีทักษะการรำ ทั้งที่เป็นพื้นฐาน และมาตรฐาน สามารถนำความรู้ไปปฏิบัติการแสดงได้ มีความซื่อสัตย์ รับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม กล้าแสดงความคิดเห็นในสาขาวิชาที่เรียน เกิดความตระหนัก เห็นคุณค่า และอนุรักษ์สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นรายวิชาที่เน้นทักษะปฏิบัติเป็นสำคัญ

จากที่ผู้วิจัยจัดการเรียนการสอนรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ 1 เพลงไหว้ครูชาติรพบปัญหาของนักศึกษาแรกเข้าจากการปรับตัวในการเรียนระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นระบบเน้นการเรียนรู้ และควบคุมดูแลตนเอง ความรู้พื้นฐานทางทฤษฎีและปฏิบัติแตกต่างกัน

เช่น ทักษะการเคลื่อนไหว พื้นฐานท่ารำทางด้านนาฏศิลป์ไทย ทักษะการร้องเพลง จำเนื้อเพลงไม่ได้ ทำให้มีปัญหาการรำได้ไม่ต่อเนื่อง หลงลืมท่ารำ อันเกิดจากการสัมพันธ์กันทั้งการร้องและการรำ ผลสัมฤทธิ์ทางเรียนจึงไม่สูงเท่าที่ควร (อลงกรณ์ เกิดเนตร และสมยศ เผือดจันทิก 2564, น. 3) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ หรือการแสดงออกต่าง ๆ โดยผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์และชำนาญ การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะปฏิบัติที่ดีนั้น ผู้สอนควรเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์งานที่จะให้ผู้เรียนทำโดยแบ่งงานออกเป็นส่วนย่อย ๆ และลำดับงานจากง่ายไปหายาก แล้วผู้เรียนได้ฝึกทำงานย่อย ๆ จนเกิดความเข้าใจที่จะทำและได้เรียนรู้ลักษณะนิสัยที่ดีในการทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้อง (นฤเบศร์ ระดาเขต และสุชีรินณณ์ อามาตย์บัณฑิต 2565, น.368) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน การมีทักษะปฏิบัติด้านนาฏศิลป์ได้นั้น จะต้องได้รับการฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของเดวีส์ เป็นรูปแบบจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการกระทำ การลงมือปฏิบัติจริง โดยมีหลักการที่ว่าครูผู้สอนจะต้องแบ่งเนื้อหาของหน่วยใหญ่ออกเป็นเนื้อหาย่อยให้ละเอียด ผู้สอนจึงจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการถ่ายทอด ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะที่น่าสนใจ และสอดคล้องกับการเรียนการสอนนาฏศิลป์ คือ ทักษะปฏิบัติของเดวีส์ (เสาวรี ภูบาลชื่น 2563, น.88) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบทางตรง ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ วิชาศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากเทคนิค STAD มีจุดเด่นในการตัดสินใจตัดสินใจกลุ่มโดยการเอาชนะตนเอง เพียงแค่ทำคะแนนให้สูงขึ้นจากคะแนนฐานของตนเอง ไม่ต้องเปรียบเทียบกับตนเองกับกลุ่มเก่ง คนอ่อนที่พัฒนาด้านตนเองยังมีโอกาสทำคะแนนให้กลุ่มได้ง่ายขึ้นจากคะแนนพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน ปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ผู้วิจัยจึงได้ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านทักษะปฏิบัติ การกระทำ หรือการแสดงออกต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางด้านนี้ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนการสอนในสองรูปแบบดังกล่าวเป็นวิธีที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถด้านทักษะปฏิบัติของผู้เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวของเดวีส์ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้วค่อยเชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่ จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จได้ดีและ

รวดเร็วขึ้น และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันรูปแบบ STAD เป็นการเรียนแบบกลุ่ม และเป็นวิธีการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนซึ่งเป็นโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดร่วมกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดของคนในกลุ่ม ได้เรียนรู้และรับผิดชอบงานของผู้อื่น เสมือนงานของตนโดยมุ่งเน้นผลประโยชน์และความสำเร็จของกลุ่ม อันสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในปัจจุบันที่ทำให้ผู้เรียนมีทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม

ด้วยเหตุผล ความสำคัญ และความจำเป็นของปัญหาดังกล่าว ร่วมกับการศึกษาวิธีการจัดการสอนที่เสริมด้านทักษะปฏิบัติด้วยกระบวนการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD เพื่อให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จในการเรียน มีทักษะการปฏิบัติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยผ่านกระบวนการกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ร่วมกัน เกิดความรัก ความสามัคคี และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการเรียนการสอนเพลงไหว้ครูชาติ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาในศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว นักศึกษาสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ในชีวิตอย่างมีความสุข และประกอบอาชีพอย่างสร้างสรรค์

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD เพลงไหว้ครูชาติ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษา โดยใช้รูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เพลงไหว้ครูชาติ ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD

ขอบเขตการวิจัย

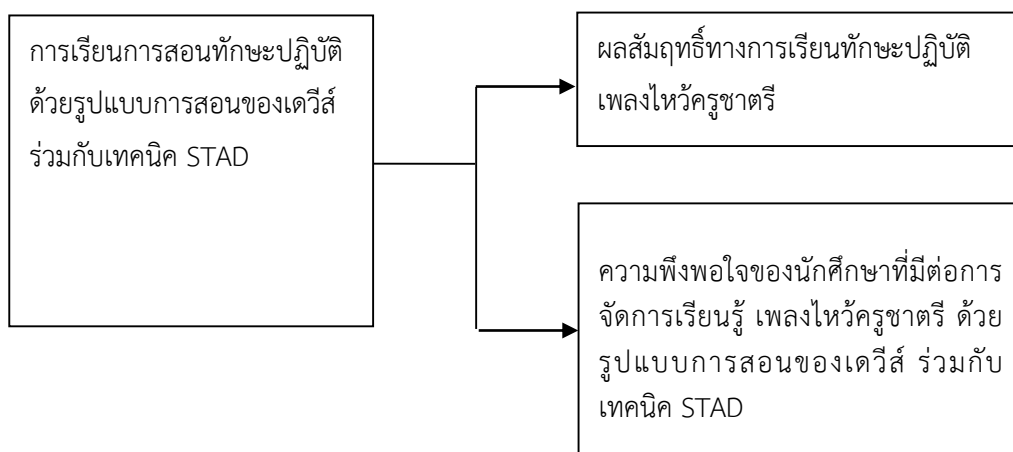
- 1) กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 ภาควิชา นาฏศิลป์ กลุ่มวิชานาฏศิลป์ไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา ทักษะนาฏศิลป์ 1 จำนวน 25 คน
- 2) ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง เก็บข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

3) เนื้อหาที่นำมาใช้ในการสร้างเครื่องมือ บทร้องและทำรำเพลงไห้วครูชาตรี จากฉบับคุณครูลมูล ยมะคุปต์ ที่ถ่ายทอดมาสู่วิทยาลัยนาฏศิลป์

สมมติฐานของการวิจัย

นักศึกษาที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน

กรอบความคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1) ทักษะปฏิบัติ หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการปฏิบัติงาน ที่แสดงออกของผู้เรียน จากการเรียน เรื่องเพลงไห้วครูชาตรี ของนักศึกษาปริญญาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์ วัดจากแบบประเมินทักษะปฏิบัติการร้อง และแบบประเมินทักษะปฏิบัติการรำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2) เพลงไห้วครูชาตรี หมายถึง การรำเบิกโรงชุดหนึ่งที่ปรากฏอยู่ในการแสดงละครชาตรี ซึ่งเป็นการรำและร้องสรรเสริญคุณครูอาจารย์ ของตัวนายโรงก่อนเริ่มการแสดงละครชาตรี ปัจจุบันนำมาบรรจุในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

3) รูปแบบการสอนของเดวีส์ร่วมกับเทคนิค STAD หมายถึง การจัดการเรียนการสอนเรื่องเพลงไห้วครูชาตรี โดยมีรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นทักษะปฏิบัติ มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7 ขั้นตอน ประกอบไปด้วย ขั้นที่ 1 ขั้นนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน สาธิตทักษะในภาพรวม ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยจัดผู้เรียน

เข้ากลุ่มคละกัน ขั้นที่ 5 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ขั้นที่ 6 ขั้นทดสอบย่อย เพื่อหาคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน และขั้นที่ 7 สรุปผล และยกย่องกลุ่มที่มีพัฒนาการสูงสุด

4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ และทักษะ ทางด้านปฏิบัติ เรื่องเพลงไหว้ครูชาติรี มีการพัฒนาขึ้นจากการเรียนด้วยรูปแบบการสอน ของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ซึ่งแสดง ให้เห็นได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5) ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะปฏิบัติ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพลงไหว้ครูชาติรี โดยหาค่าร้อยละ ของคะแนนระหว่างเรียน และร้อยละของคะแนน จากวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนตามเกณฑ์ 75/75 เกณฑ์ 75 ตัวแรก E₁ หมายถึง ประสิทธิภาพ ของกระบวนการเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 จากแบบทดสอบระหว่างเรียน แบบทดสอบย่อย แบบทดสอบภาคปฏิบัติ กิจกรรมกลุ่ม ใบงาน เกณฑ์ 75 ตัวสอง E₂ หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ที่ได้จากการทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

6) ความพึงพอใจ หมายถึง การวัดเจตคติของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ที่ได้หลังจากการเรียนการสอนทักษะ ปฏิบัติ เพลงไหว้ครูชาติรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ภาควิชา นาฏศิลป์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาทักษะนาฏศิลป์ 1 จำนวน 25 คน พร้อมทั้งเก็บข้อมูลจากตัวอย่างตามที่กำหนดไว้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มี 4 ชนิด นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัย 5 ท่าน เพื่อพิจารณาให้คำแนะนำในส่วนที่บกพร่อง หาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา IOC (Index of Consistency) และให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งเครื่องมือต่าง ๆ มีดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาติตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ จำนวน 6 แผน ครั้งละ 3 ชั่วโมง

2.2 แบบประเมินทักษะปฏิบัติวัดความรู้ระหว่างเรียน ด้านการร้อง และ ด้านการรำ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ ด้านละ 4 ข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยที่ได้จากการแปลผลคือ 1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ยที่ได้จากการแปลผลคือ 0.8 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพลงไหว้ครูชาติตรี ไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ที่เคยเรียนในเรื่อง เพลงไหว้ครูชาติตรี รายวิชาทักษะนาฏศิลป์ 3 รหัสวิชา 301-2203 มาแล้ว จำนวน 15 คน จากนั้นหาค่าความยาก จากการแปลผลมีค่าตั้งแต่ 0.40-0.80 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ จากการแปลผลมีค่าตั้งแต่ 0.21-0.64 นำคะแนนมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร KR-20 ค่าความเชื่อมั่นที่ได้เท่ากับ 0.827 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ จำนวน 22 ข้อ มีค่าเฉลี่ยที่ได้จากการแปลผลคือ 1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นำไป Try out กับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 ที่เคยเรียนเรื่องนี้ เพื่อดูความเหมาะสม จึงจะนำไปใช้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ผู้วิจัยใช้การเก็บข้อมูลเป็นกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เป็นเวลา 18 ชั่วโมง ประเมินทักษะปฏิบัติระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดแล้วทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และประเมินความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามความพึงพอใจ นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

4. การวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยการหาดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

4.2 วิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD จากคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน

4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD ด้วยการทดสอบค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD เพลงไหว้ครูชาตรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ โดยการหาดัชนีประสิทธิภาพ E_1/E_2 ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75

ตารางที่ 1 คะแนนการทดสอบระหว่างเรียน และการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน

จำนวน นักเรียน	คะแนนทดสอบระหว่างเรียน			คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน		
	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนน เต็ม	คะแนน เฉลี่ย	ร้อยละ
25	100	83.40	83.40	20	16.84	84.20

ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 83.40/84.20

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของการทดสอบระหว่างเรียน และหลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ (E_1) เท่ากับ 83.40

และค่าเฉลี่ยของการทดสอบผลสัมฤทธิ์หลังเรียน เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ (E_2) เท่ากับ 84.20 ดังนั้น วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.40/84.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD จากคะแนนเฉลี่ยระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยการทดสอบค่าทางสถิติ t-Test (Dependent Samples)

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD

การทดสอบ	N	$\bar{x}$	S.D.
ก่อนเรียน	25	6.92	1.22
หลังเรียน	25	16.84	0.99

จากตารางที่ 2 พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD ด้วยการทดสอบค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจ

ลำดับ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	การกำหนดเค้าโครงรายวิชาและอธิบายวัตถุประสงค์ของรายวิชาที่เรียน	4.64	0.57	มากที่สุด
2	การเตรียมการสอนล่วงหน้า	4.68	0.48	มากที่สุด
3	การอธิบายวิธีการประเมินผลอย่างชัดเจน	4.64	0.64	มากที่สุด
4	การใช้วิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน	4.68	0.56	มากที่สุด
5	การใช้เทคนิคการสอนและกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้	4.56	0.58	มากที่สุด
6	การอธิบายตรงประเด็นมีการยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน	4.76	0.52	มากที่สุด
7	การจัดบรรยากาศในการเรียนการสอนไม่เคร่งเครียด	4.52	0.59	มากที่สุด
8	มีกิจกรรมหลากหลายไม่น่าเบื่อ	4.56	0.71	มากที่สุด
9	การเปิดโอกาสให้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	4.68	0.56	มากที่สุด
10	มีวิธีการทดสอบที่น่าสนใจ	4.52	0.59	มากที่สุด
11	เนื้อหาและหลักสูตรตรงกับความต้องการ	4.64	0.49	มากที่สุด
12	ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนตรงกับความต้องการ	4.60	0.58	มากที่สุด
13	อาจารย์มีความรู้หลายๆ ด้าน แนะนำมาประยุกต์ใช้ในวิชาที่สอนได้	4.64	0.57	มากที่สุด
14	อาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างถ่องแท้	4.60	0.58	มากที่สุด
15	อาจารย์ผู้สอนมีความตั้งใจและมุ่งมั่นต่อการถ่ายทอดความรู้	4.80	0.41	มากที่สุด
16	อาจารย์ให้ความสนใจและเป็นกันเองกับผู้เรียน	4.64	0.49	มากที่สุด
17	ทำให้นักศึกษาสนุกกับการเรียนและมีความสุขกับการเรียน	4.64	0.49	มากที่สุด
18	นักศึกษามีความกังวลต่อการเรียนลดลงกว่าก่อนเรียน	4.72	0.46	มากที่สุด
19	ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและชอบเรียนเพิ่มขึ้น	4.72	0.46	มากที่สุด
20	อาจารย์ให้นักศึกษาเข้าพบปะและให้คำปรึกษา	4.72	0.46	มากที่สุด

ลำดับ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
21	อาจารย์ยอมรับฟังความคิดเห็นและให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	4.68	0.56	มากที่สุด
22	รูปแบบการเรียนการสอนที่สนุกและน่าสนใจ	4.68	0.48	มากที่สุด
23	การให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่	4.72	0.46	มากที่สุด
รวม		4.65	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอน เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิสร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$; S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก พบว่าอาจารย์ผู้สอนมีความตั้งใจและมุ่งมั่นต่อการถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 4.80$; S.D. = 0.41) รองลงมา คือ การอธิบายตรงประเด็นมีการยกตัวอย่างประกอบได้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.76$; S.D. = 0.52) และนักศึกษามีความกังวลต่อการเรียนลดลงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 4.72$; S.D. = 0.46) ทำให้นักศึกษามีความกระตือรือร้นและชอบเรียนเพิ่มขึ้น ($\bar{X} = 4.72$; S.D. = 0.46) อาจารย์ให้นักศึกษาเข้าพบปะและให้คำปรึกษา ($\bar{X} = 4.72$; S.D. = 0.46) และการให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 4.72$; S.D. = 0.46) รวม 4 ข้อ

สรุปและอภิปรายผล

จากข้อสรุปที่ได้จากการดำเนินการพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยในประเด็นที่ค้นพบ ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD เพลงไหว้ครูชาตรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ พบว่า มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.40/84.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 75/75 ทั้งนี้เนื่องจากการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินทักษะปฏิบัติวัดความรู้ระหว่างเรียน ด้านการร้อง และด้านการรำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD ได้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างเป็นระบบเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ถึงสภาพปัญหา

ที่เกิดขึ้นจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง วิเคราะห์เนื้อหาสาระสำคัญของหลักสูตร และศึกษาวิธีการวัดและประเมินผลก่อนเลือกใช้ แนวคิดทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ และสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้สอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิส ซึ่งมีรูปแบบคล้ายกันกับเทคนิค STAD ผู้วิจัยจึงได้นำทั้งสองรูปแบบมาปรับใช้ เพื่อให้การพัฒนาทักษะมีความสมบูรณ์ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 ชื่นนำเสนอ สิ่งที่ต้องเรียน สาธิตทักษะในภาพรวม ขั้นที่ 2 ชื่นสาธิต และให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ชื่นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยด้วยตนเอง ขั้นที่ 4 ชื่นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย โดยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มคละกัน ขั้นที่ 5 ชื่นให้เทคนิควิธีการ และให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ ขั้นที่ 6 ชื่นทดสอบย่อย เพื่อหาคะแนนพัฒนาการของผู้เรียนแต่ละคน และขั้นที่ 7 สรุปผล และยกย่องกลุ่มที่มีพัฒนาการสูงสุด จากนั้นนำเครื่องมือต่าง ๆ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพ และนำมาแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำเครื่องมือที่ได้ไป ทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อหาความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ก่อนนำเครื่องมือไปใช้ทดลองกับ กลุ่มเป้าหมายจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ (ศศิณา นิยมสุข 2565, น.146) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง รำวงมาตรฐาน โดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแอปพลิเคชัน Tiktok สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า มีประสิทธิภาพของกระบวนการและ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์เท่ากับ 83.07/84.52 เป็นไป ตามเกณฑ์ 80/80 ผลมาจากการ วัดผลทักษะนาฏศิลป์ระหว่างเรียน เป็นแบบทดสอบย่อย นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรม นาฏศิลป์ได้ถูกต้องและมีความชำนาญมากขึ้นเนื่องจากแบบทดสอบเป็นตัวกระตุ้น ให้นักเรียนได้แสดงความสามารถของตนบนแอปพลิเคชันด้วยตนเอง และสอดคล้องกับ (สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์ 2562, น.66) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำพริตต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสรวมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสรวมกับการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค STAD กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัย ซึ่งการพัฒนาทักษะ ปฏิบัติ โดยทักษะส่วนใหญ่จะประกอบไปด้วยทักษะย่อย ๆ จำนวนมาก การฝึกให้ผู้เรียน สามารถปฏิบัติทักษะย่อย ๆ เหล่านั้นได้ก่อนแล้ว เชื่อมโยงเป็นทักษะใหญ่จะช่วยให้ผู้เรียน ประสบผลสำเร็จได้ดี และรวดเร็ว แต่อาร์มสตรอง (Armstrong, 1998, p.405-A) ที่ได้

ศึกษาผลกระทบของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมเทคนิค (STAD) ในวิชาสังคมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ด้านความรู้ทางวิชาการและทัศนคติต่อวิชาสังคมศึกษา พบว่าการประยุกต์ใช้ STAD ไม่มีความแตกต่างทางสถิติในด้านความรู้ทางวิชาการ และด้านทัศนคติของการเรียนวิชาสังคมศึกษา แต่วิธีการเรียนแบบร่วมมือนี้จะทำให้การเรียนง่ายและมีความสนุกสนานมากขึ้นสำหรับนักเรียน และยังเป็นเทคนิคง่ายๆ สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาติ ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ เห็นถึงความสำคัญของเนื้อหาสาระกระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD มีรูปแบบที่ชัดเจนในการนำเสนอเนื้อหาสาระได้อย่างเหมาะสมในการพัฒนาทักษะปฏิบัติ นอกจากนั้นยังมีเอกสารประกอบในแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำกลับไปทบทวนให้เกิดความรู้ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ (ศศิกานต์ วีระวัฒน์โยธิน 2557, น.61) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ทำให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน เกิดความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย ส่งเสริมกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ผลการเรียนรู้และความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น จึงเหมาะสำหรับครูและผู้ที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับแนวคิดของ (เสาวรี ภูบาลชื่น 2563, น.88) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบทางตรง ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ วิชาศิลปะ สาระนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่ามีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อาจเนื่องมาจากเทคนิค STAD มีจุดเด่นในการตัดสินใจคะแนนกลุ่มโดยการเอาชนะตนเอง เพียงแค่ทำคะแนนให้สูงขึ้นจากคะแนนฐานของตนเอง ไม่ต้องเปรียบเทียบตนเองกับกลุ่มเก่ง คนอ่อนที่พัฒนาตนเองยังมีโอกาสทำคะแนน

ให้กลุ่มได้งายขึ้นจากคะแนนพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน ปัจจัยเหล่านี้อาจส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน และสอดคล้องกับ (สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์ 2562, น.66) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระเบียบพรตน์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผลการศึกษาพบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการออกแบบเพื่อพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิตินาฏศิลป์ไทยที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริง มีทั้งกิจกรรมรายบุคคลและรายกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนช่วยเหลือกัน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ซึ่งต่างจากกลุ่มที่ได้รับการเรียนรู้แบบปกติ

3. ความพึงพอใจของนักศึกษา ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาติร ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ พบว่า ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนเพลงไหว้ครูชาติรด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$; S.D. = 0.53) ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD มีขั้นตอนที่ชัดเจน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจจึงส่งผลต่อความพึงพอใจของทีผู้เรียนต่อการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาทักษะการปฏิบัติได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับ (พิทยา คงอัว 2561, น.52) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสร่วมกับการสอนแบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตรของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้) พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินโดยรวมอยู่ระดับดีทุกด้าน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทางด้านทักษะปฏิบัติงาน ให้เทคนิควิธีการปฏิบัติ ที่ช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติได้งายขึ้น ใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับกิจการเรียนรู้ มีการวัดผลและประเมินผลที่หลากหลายตามสภาพจริง และสอดคล้องกับแนวคิดของ (ชนันธร หิรัญเขาว์ 2562, น.76) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของเดวิส อยู่ในระดับมาก เนื่องจากการส่งเสริม

ให้นักเรียนได้คิดสร้างสรรค์ด้วยตนเองในด้านทักษะปฏิบัติ จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมากขึ้น และมีการจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จะทำให้ นักเรียนเกิดความสนุกสนานและชอบในการเรียนรู้เป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความพอใจอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1 ข้อเสนอแนะต่อการนำไปใช้

1.1 ในการจัดการเรียนรู้ เรื่องการพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาติตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD มีสาระในรายวิชาทั้งการร้องและการรำ ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจกับแผนการจัดการเรียนรู้ และวางแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าให้เหมาะสมกับเวลาในการปฏิบัติ

1.2 ต้องเตรียมเอกสารประกอบการสอนให้เพียงพอกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาสาระในรายวิชา และนำกลับไปทบทวนให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น และไม่มีข้อจำกัดด้านเวลา

2 ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษา เปรียบเทียบ รูปแบบทฤษฎีการจัดการเรียนรู้ของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้ได้เทคนิควิธีการที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้เต็มตามศักยภาพมากยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะปฏิบัติเพลงไหว้ครูชาติตรี ด้วยรูปแบบการสอนของเดวิส ร่วมกับเทคนิค STAD สำหรับนักศึกษาระดับชั้นปริญญาตรีปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ ผู้วิจัย “ขอขอบคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ที่จัดสรรทุนวิจัย ประจำปีงบประมาณ 2566”

รายการอ้างอิง

ชนันธร หิรัญเชาว์. (2562). การพัฒนาทักษะนาฏศิลป์ไทยและความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- นิกุล เปียมลย์. (2560). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการเรียนการสอนตามรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ที่ส่งเสริมทักษะการปฏิบัติงานช่างในบ้าน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทิตนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤเบศน์ ระดาเขต และสุชีรินธ์ อามาตย์บัณฑิต. (2565). การพัฒนาทักษะปฏิบัติการแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับมัลติมีเดียของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสาร Journal of Roi Kaensarn Academi. 7(9), 365-381.
- พิทยา คงอ้ว. (2561). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดวิสร่วมกับการสอนแบบร่วมมือ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาเกษตรศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (ภาคใต้). (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศศิกันต์ วีระวัฒน์โยธิน. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจัดกิจกรรมเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD เรื่องนาฏลีลา วิชาศิลปะ 2. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศศิมา นิยมสุข. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ เรื่อง ร่างมาตรฐาน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ร่วมกับแอปพลิเคชัน Tiktok สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. (2562). หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา 4 ปี, กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์.
- สุทิวรรณ ตันติรจนาวงศ์. (2560). ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ). 10(2), 2843-2854.
- สุพัตรา สุโพธิ์พัฒน์. (2562). การศึกษาทักษะนาฏศิลป์ไทยและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบำพราหมณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติของเดวิสร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, ปทุมธานี.

สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สืบค้นจาก

<https://www.trueplookpanya.com/education/content/66054/>.

เสาวรี ภูบาลชื่น. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้วิธีสอนแบบทางตรง ร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านทักษะปฏิบัติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ วิชาศิลปะ สารนาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 39(5), 81-92.

อมรรัตน์ เตชะนอก. (2563). การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. วารสารมหาจุฬานาครทรรณ. 7(9) กันยายน.

อลงกรณ์ เกิดเนตร และสมยศ เพื่อดจันติก. (2564). การจัดการเรียนรู้แบบทักษะปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นปีที่ 3รายวิชาการจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 49(2), 1-15.

Armstrong, David Scott. (1998). The Effect of Student Team Achievement Divisions Cooperative Learning Technique on Upper Secondary Social Studies Students' Academic Achievement and Attitude Towards Class. Dissertation Abstracts International, 59(02), 405-A August.